

DATO: 20.06.2013

Sagsnr.2011-4027

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har klager klaget over indklagede.

Sagens tema:

Klager har klaget over, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have varetaget hendes interesser på behørig vis i forbindelse med en retssag, ligesom klager på vegne selskab Y ApS har klaget over, at indklagede i et indlæg til Advokatnævnet uberettiget har videregivet en række fortrolige oplysninger om selskabet.

Klager har endvidere klaget over indklagedes salær på 310.500 kr. ekskl. moms.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 29. september 2011, 9. november 2011 og den 24. januar 2012.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at klager ejer en række selskaber, som beskæftiger sig med ejendomsinvestering/development, og at ejendommen X tjente som både bolig og kontor for klager.

I 2004 viste der sig betydelige skader på ejendom X's murværk m.v., som ifølge en af Teknisk Institut udarbejdet rapport skyldtes et malerfirmas uhensigtsmæssige behandling af murværket i perioden 1973-1997. En udarbejdet syns- og skønsrapport slog ligeledes fast, at skaderne skyldes malerbehandlingen.

Klager rettede medio 2005 henvendelse til indklagede med anmodning om bistand i forbindelse med anlæg af en erstatningssag mod malermesteren. Sagen havde forinden været behandlet af en anden advokat, men klager valgte efter et par uger at overlade sagen til indklagede.

Af notat af 16. juni 2005, udarbejdet af den forrige advokat, som var en del af det materiale, som indklagede modtog, fremgår bl.a. følgende:

"[...]

Hun har allerede talt med [forsikringsselskab], der står til rådighed med retshjælpsdækning, men ikke kan se, at der er nogen forsikringsdel i det, i hvert fald ikke for [klagers] vedkommende.

[...]."

Af e-mail af 30. august 2005 til indklagede skrev klager bl.a. følgende:

"[...]

Som vi aftalte i går overtager De nu sagen (ikke noget med fuldmægtige).

Omkostninger forventer De, samlet set, vil ligge på 25-50.000 kr. inkl. syns- og skønsforretning...

[...].”

Ved e-mail af 27. september 2005 til indklagede skrev klager bl.a. følgende:

”[...]

Endelig skal jeg bede dig læse forsikringsbetingelserne fra [forsikringsselskab]. Dem må du have modtaget fra København sammen med sagens øvrige papirer. Den unge fuldmægtig har, som du kan se, brugt en del tid på at skrive til mig om fri proces og min retshjælpsforsikring, men det er ikke der, jeg vil hen – det gider vi ikke spille tid på, hvis det betyder, at jeg skal have nogen til at grave i mine økonomiske forhold.

*Kig hellere i betingelserne for at finde ud af, om vi kan få forsikringsselskabet til at betale for skaderne, **hvis** vi skulle gå hen og tabe sagen mod [malerfirma].*

*Der står, **at forsikringen ikke dækker skader som følge af byggefejl, fejlkonstruktion og fejlmontering.** Hvis retten nu kommer frem til, at malermesteren **ikke** har gjort noget galt – ja så er der jo **ikke** tale om en byggefejl, fejlkonstruktion eller fejlmontering. Dækker forsikringen mon så?*

Desværre står der også i betingelserne, at skade som følge af nedbør, der trænger gennem utætheder og åbninger, som ikke umiddelbart er en følge af en af forsikringen omfattet skade på bygning, ikke dækkes.

Skader som følge af manglende vedligehold dækkes naturligvis heller ikke. Det er min helt klare påstand, at huset løbende er holdt forsvarligt ved lige!!

Skader på bygning skal også være pludselige, for at der kan udbetales erstatning. Det eneste pludselige der er ved dette her er, at det var pludseligt, at jeg opdagede skaderne – i hvert fald f.s.v. angår den gamle del af huset.

Jeg har i dag talt med skadeschef, [...], [forsikringsselskab]. Han kender i forvejen lidt til problemerne. Jeg tvivler dog på, at han sådan uden videre vil acceptere, at der kan være tale om en forsikringsskade. Omvendt vil det nok ikke komme bag på ham, hvis vi forsøger at komme i gennem med det.

[...].”

Det er oplyst i syns- og skønsrapporten, at de samlede udbedringsomkostninger anslås til

Indklagede stævnedede malerfirmaet for knap 4 mio. kr.

Indklagede bistod i 2006 endvidere klagers selskaber i forbindelse med et ejendomsprojekt i Tyskland, ligesom han på et senere tidspunkt blev beskikket som advokat for klager i forbindelse med en begæring om tvangsauktion.

Ved fakturaer til klager af 30. december 2005, 31. marts 2006, 30. juni 2006, 9. oktober

2006, 19. december 2006, 24. april 2007, 29. juni 2007, 27. september 2007, 9. januar

2008, 31. marts 2008, 30. juni 2008 og 30. september 2008 opkrævede indklagede et samlet salær på 155.500 kr. ekskl. moms. Med samtlige fakturaer var vedlagt en salærredegørelse.

Ved rettens dom af 5. februar 2009 blev klager tilkendt en erstatning på 384.875 kr. Dommen blev anket til landsretten.

Ved faktura af 23. februar 2009 til klager opkrævede indklagede for perioden 1. oktober 2008 til 23. februar 2009 et a conto salær på 75.000 kr. ekskl. moms. Af salærredegørelsen fremgår bl.a. følgende:

"[...]

A'conto salær for juridisk bistand i forbindelse med ovennævnte periode 1. oktober 2008 til 23. februar 2009, herunder for:

- *Udarbejdelse af tidsplan for hovedforhandlingen samt påstandsdokument*
- *Ekspeditioner i forbindelse med hovedforhandlingens omberømmelse, herunder indkaldelse af murermester [...] og syns- og skønsmand [...]*
- *Udarbejdelse af afhjemlingstema til brug for afhjemlingen af [...]*
- *Forberedelse af og deltagelse i hovedforhandlingen den 8. januar 2009*
- *Gennemgang og kommentering af byrettens dom af februar 2009*
- *E-mailkorrespondance og telefoniske drøftelser i øvrigt. [...]."*

Ved Vestre Landsrets dom af 30. september 2010 blev malerfirmaet dømt til at betale yderligere 400.000 kr. til klager, idet klager dog skulle betale sagens omkostninger for begge retter til malerfirmaet, i alt 75.000 kr.

Ved e-mail af 5. oktober 2010 skrev klager bl.a. følgende til indklagede:

"[...]

Jeg har tidligere haft fat i [forsikringssselskab] for at spørge, om skaderne på mit hus kunne tænkes at være en forsikringsskade.

Dertil var svaret nej.

Nu har jeg på ny rettet henvendelse. Denne gang for at spørge, om forsikringen dækker omkostninger til advokat, syn og skøn m.v.

Det gør forsikringen muligvis.

En anmeldelse skal imidlertid ske via dig. [...]

Vil du anmelde skaden? [...].”

Klager anmeldte skaderne til forsikringsselskabet den 11. oktober 2010, som afviste begge skader, bl.a. med den begrundelse, at skaderne var anmeldt for sent. Klager indbragte herefter sagen til Ankenævnet for Forsikring, som gav forsikringsselskabet medhold.

Ved faktura af 27. oktober 2010 til klager opkrævede indklagede et a conto salær på 80.000 kr. ekskl. moms.

Ved e-mail af 19. september 2011 til indklagede skrev klager bl.a. følgende:

”[...]

Hos [forsikringsselskab] står man uforstående over for, at du ikke har anmeldt sagen og man henleder min opmærksomhed på, at [forsikringsselskabet] – som årene går – nok vil se på forældelsesproblematikken.

Dog noterer [navn] sig, at Landsrettens afgørelse endnu er mindre end et år gammel.

I skrivende stund har [forsikringsselskab] ikke afvist at betale erstatning.

Det står derimod fast, at anmeldelsen SKAL komme fra dig og at dette nu bør ske uden ophold!!

Alternativt vil jeg gøre dig personlig ansvarlig!!

[...].”

Den 20. september 2011 ansøgte indklagede om retshjælpsdækning hos forsikringsselskabet, som ved brev af 6. oktober 2011 gav tilsagn om udbetaling af retshjælpsforsikring med 125.000 kr., svarende til dækningsmaksimum.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Adfærdsklagen

Klager har påstået, at indklagede har tilsidesat god advokatskik ved ikke at have varetaget hendes interesser på behørig vis i forbindelse med retssagen mod malerfirmaet.

Klager har til støtte herfor særligt gjort gældende, at indklagede udtog stævning mod malerfirmaet på knap 4 mio. kr., men at hun ved domstolene alene blev tilkendt knap 800.000 kr., idet både byretten og landsretten lagde vægt på skønsmandens vurdering af skadernes omfang. Klager har i den forbindelse gjort gældende, at indklagede burde have gjort mere for at formå skønsmanden til at revidere sin fejlskøn, ligesom han burde have foranlediget udpeget en ny skønsmand.

Klager har endvidere gjort gældende, at indklagede trods anmodninger herom undlod at anmelde skaderne til både sit eget og til malerfirmaets forsikringsselskab.

Klager har videre gjort gældende, at indklagede heller ikke anmeldte skaden til klagers forsikringsselskab, uanset at hun ved sagens begyndelse foranledigede forsikringspoliceen fremsendt til indklagede, idet hun bad ham om at tage hånd om eventuelle forsikringssspørgsmål, men at han intet foretog sig i 6 år, og at skadesanmeldelsen herefter blev afvist som for sent indgivet. Klager har i samme forbindelse anført, at indklagede først efter at være blevet oplyst om, at hun agtede at indgive klage til Advokatnævnet, anmeldte sagen til retshjælpsforsikringen.

Klager har videre gjort gældende, at indklagede ved sagens begyndelse anslog de samlede sagsomkostninger til 25-50.000 kr., men at han ikke efterfølgende reviderede dette skøn, uanset at klager må betragtes som forbruger. Klager har i den forbindelse anført, at de samlede omkostninger ved sagens førelse beløber sig til 424.000 kr., som hun har betalt, og at indklagede trods hendes anmodning herom ikke har tilbagebetalt beløbet.

Klager har videre gjort gældende, at indklagede har forsøgt at opnå betaling fra to steder, idet hun har henvist til, at indklagede i et indlæg til nævnet har anført, at han uden at fakturere herfor har udført arbejde svarende til yderligere 75 timer, idet han dog har taget forbehold for senere fakturering. Klager har i den forbindelse anført, at de pågældende timer blev erlagt af indklagede i forbindelse med en sag om begæring af tvangsauktion, hvor han var beskikket af retten, og således ville blive honoreret af staten.

Klager har endelig gjort gældende, at indklagede var uberettiget til i sit indlæg af 21. december 2011 til Advokatnævnet at fremlægge fortrolige oplysninger om klagers selskaber, herunder selskab Z ApS og selskab Y ApS.

Salærklagen

Klager har påstået, at indklagedes salær skal bortfalde og har til støtte herfor gjort gældende, at indklagede ikke har varetaget hendes interesser på behørig vis, jf. ovenstående.

Indklagede:

Adfærdsklagen

Indklagede har påstået klagen afvist som for sent indgivet, subsidiært frifindelse og har til støtte herfor særligt anført, at sagen var omfattende og kompleks, og at samtlige beslutninger omkring førelse af sagen ved byret og landsret blev drøftet med klager, ligesom han ikke på noget tidspunkt stillede klager i udsigt, at hun ville kunne få fuldt medhold i sagen.

Indklagede har endvidere anført, at klager på intet tidspunkt under sagen bad ham om at anmelde bygningsskaderne til hendes forsikringsselskab, men at hun alene bad ham om at foretage en vurdering af muligheden for forsikringsdækning. Indklagede har i den forbindelse anført, at klager efter drøftelser med skadeschefen ved forsikringsselskabet ikke havde forventning om, at forsikringen ville dække skaderne. Det er endvidere indklagedes opfattelse, at der ikke var grundlag for at anmelde skaderne til forsikringsselskabet, idet skaderne efter hans opfattelse ikke var omfattet af forsikringsdækningen.

Indklagede har videre anført, at klager fra sagens start var bekendt med muligheden for retshjælpsdækning, men at hun bl.a. ved e-mail meddelte, at hun ikke ønskede retshjælpsdækning. Indklagede har i den forbindelse anført, at han søgte om retshjælpsdækning, da hun efterfølgende anmodede ham herom, og at hun herved fik udbetalt det maksimale dækningsbeløb på 125.000 kr.

Indklagede har videre anført, at han ikke har faktureret klager for det arbejde, han udførte som beskikket af retten i forbindelse med begæring af tvangsauktion.

Indklagede har endelig anført, at videregivelse af fortrolige oplysninger om selskab Y Aps m.v. til Advokatnævnet var nødvendigt, for at han over for nævnet kunne fremlægge et fyldestgørende billede af hans samarbejde med klager og dennes selskaber. Indklagede har i den forbindelse henvist til, at behandlingen af sager ved Advokatnævnet er underlagt tavshedspligt.

Salærklagen

Indklagede har påstået klagen afvist som for sent indgivet, subsidært godkendelse af salæret og har til støtte herfor særligt anført, at der er anvendt timer på sagen, som ikke er faktureret, og at klager ikke førend med indgivelsen af klagen har gjort indsigelser mod det opkrævede salær, som blev faktureret løbende.

Indklagede har endvidere anført, at klager fra starten tilkendegav, at hun ønskede sagen behandlet på partnerniveau, idet hun frabad sig, at sagen blev behandlet af en advokatfuldmægtig.

Indklagede har endelig anført, at han på tidspunktet, hvor han gav overslag på 25-50.000 kr., ikke havde overblik over sagens fulde omfang. Indklagede har i den forbindelse anført, at klager må betragtes som erhvervsdrivende, idet hun i selskabsform driver virksomhed med bl.a. ejendomsinvestering, ligesom ejendommen X tjener som både bolig og kontor for klager.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 3 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet finder, at både adfærdsklagen og salærklagen er rettidigt indgivet.

Adfærdsklagen

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik, herunder skal en advokat varetage sin klients interesser grundigt, samvittighedsfuldt og i overensstemmelse med, hvad berettigede hensyn til klientens tarv kræver.

På baggrund af klagers e-mail af 27. september 2005 lægger Advokatnævnet til grund, at klager ikke ønskede, at der skulle indhentes tilsagn om retshjælpsdækning til retssagen. Klager ændrede senere opfattelse i relation til spørgsmålet om retshjælpsforsikring. Imidlertid ansøgte indklagede dog om retshjælpsdækning den 21. september 2011, hvorefter dækning opnåedes, og

indklagede findes derfor ikke at have handlet i strid med god advokatskik.

Advokatnævnet finder det ikke godtgjort, at indklagede under sagens behandling ved domstolene undlod at varetage klagers interesser på forsvarlig vis.

Advokatnævnet finder endvidere, at indklagede ikke har handlet i strid med god advokatskik ved ikke at anmelde bygningsskaderne til klagers forsikringsselskab. Advokatnævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at det af sagen fremgår, at klager i 2005 oplyste indklagede om, at hun havde drøftet sagen med forsikringsselskabet, som umiddelbart vurderede, at skaderne ikke var dækket af forsikringen, og at hun efter det oplyste ikke har bedt indklagede om at anmelde skaderne til forsikringsselskabet, men alene bad om indklagedes stillingtagen til forsikringsspørgsmålet. Indklagede fandt, at skaderne ikke var omfattet af forsikringen. En anmeldelse af skaderne kan efter nævnets opfattelse herefter ikke anses for at have været en del af indklagedes opdrag.

Advokatnævnet finder videre, at indklagedes manglende anmeldelse af sagen til sit forsikringsselskab ikke udgør en overtrædelse af god advokatskik, idet nævnet herved særligt har lagt vægt på, at klagers anmodning om anmeldelse fremstår som værende så ukonkretiseret – både for så vidt angår opgørelsen af et muligt erstatningskrav og for så vidt angår ansvarsgrundlaget – at indklagede efter nævnets opfattelse ikke på dette grundlag havde pligt til at foretage anmeldelse til forsikringsselskabet.

Advokatnævnet finder videre, at indklagede ikke har tilsidesat god advokatskik ved at foretage dobbeltfakturering, idet nævnet herved har lagt vægt på, at det arbejde, som indklagede udførte for klager i forbindelse med begæring af tvangsauktion var omfattet af reglerne om fri proces, og at arbejdet er afregnet over for statskassen.

Advokatnævnet finder videre, at indklagede ikke har handlet i strid med god advokatskik ved i sit indlæg til sagens behandling ved nævnet at have fremlagt fortrolige oplysninger om klagers selskab. Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at indklagede må fremlægge materiale som led i sit forsvar i en klagesag, og at indklagede må indrømmes et skøn i vurderingen af, hvilke sagsakter, der synes relevante til oplysning af sagen. Det bemærkes i den forbindelse, at de fremlagte

oplysninger efter nævnets vurdering ikke er uden relevans for sagen.

Advokatnævnet finder endelig, at indklagede ikke i øvrigt har handlet i strid med god advokatskik i forbindelse med behandling af sagen.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at indklagede ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, hvorfor indklagede frifindes.

Salærklagen

Efter retsplejelovens § 126, stk. 2, må en advokat ikke kræve højere salær for sit arbejde, end hvad der kan anses for rimeligt.

Det opkrævede salær skal ses i forhold til bl.a. sagens betydning og værdi for klienten, sagens udfald, arten og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, og det med sagen forbundne ansvar.

Advokatnævnet finder, at indklagedes angivelse af, at omkostningerne forventedes at udgøre 25-50.000 kr. må anses som et skøn over sædvanlige udgifter forbundet med det indledende arbejde, herunder rekvisition af syn og skøn uden samtidig retssag, og derfor

ikke kan betragtes som et i forhold til den konkrete sag begrundet prisoverslag, der medfører, at der ikke uden forudgående varsel vil kunne beregnes et større salær end anført i overslaget.

Henset til det af indklagede udførte arbejde, som bl.a. er dokumenteret ved de af indklagede indsendte salærredegørelser, finder Advokatnævnet, at det af indklagede opkrævede salær ikke kan anses for urimeligt, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

Advokatnævnet godkender derfor det opkrævede salær på 310.500 kr. ekskl. moms, jf. retsplejelovens § 146, stk. 1, 2. pkt.

Herefter bestemmes:

Indklagede frifindes.

Indklagedes salær på 310.500 kr. ekskl. moms godkendes.

På nævnets vegne

Henrik Linde